

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ NO PERMANENT SOBRE L'AUDITORIA DEL DEUTE DE LES ILLES BALEARS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2018

Núm. 4

**Presidència
de l'Honorable. Sr. Aitor Morrás i Alzugaray**

Sessió extraordinària celebrada dia 11 de juliol de 2018

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Compareixença del Sr. Sergi Cutillas i Márquez, tècnic d'Economia del Congrés dels Diputats, i del Sr. Carlos Sánchez i Mato, regidor de l'Ajuntament de Madrid, per tal d'exposar la seva visió i opinions sobre la matèria pròpia de la Comissió no permanent sobre l'auditoria del deute..... 26

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Començam la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

Compareixença del Sr. Sergi Cutillas i Márquez, tècnic d'Economia del Congrés dels Diputats, i del Sr. Carlos Sánchez i Mato, regidor de l'Ajuntament de Madrid, per tal d'exposar la seva visió i opinions sobre la matèria pròpia de la Comissió no permanent sobre l'auditoria del deute.

Bé, passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui relatiu a la compareixença del Sr. Sergi Cutillas i Márquez, tècnic d'Economia del Congrés dels Diputats, i del Sr. Carlos Sánchez i Mato, regidor de l'Ajuntament de Madrid, prevista al Pla de treball aprovat per la mateixa comissió, per tal que exposin la seva visió i opinions sobre la matèria pròpia de la comissió, especialment en aquelles qüestions més relacionades amb el seu àmbit d'actuació.

Aquesta presidència els vol informar que el Sr. Carlos Sánchez i Mato ha comunicat que, per motius laborals, no pot assistir a la sessió d'avui.

La presidència, en nom de la comissió, dona la benvinguda al compareixent. Té la paraula el Sr. Sergi Cutillas i Márquez, per un temps total de quinze minuts.

EL SR. TÈCNIC D'ECONOMIA DEL CONGRÉS DELS DIPUTATS (Sergi Cutillas i Márquez):

Molt bé, moltes gràcies, president, gràcies per convidar-me a comparèixer avui al Parlament. Doncs bé, una mica el que se m'ha demanat és que expliqui quin és el context en el qual té sentit realitzar una auditoria del deute i quines són les motivacions per realitzar-la i quines coses es poden trobar amb aquesta auditoria, quines anàlisis es poden extreure i per a què pot servir.

Primer de tot, hauríem de començar o partir que estem en un context històric en què les finances privades han adquirit un poder inusitat i per desgràcia ens han portat a una crisi monumental, no?, la major crisi que viu el món, la major crisi econòmica i social que viu el món des de fa més de vuitanta anys. Llavors, aquest és el primer punt de partida pel que hauríem de començar admetent que cal canviar coses, que cal aprofundir en la democràcia en el camp econòmic i especialment en el camp financer.

En el cas de l'Estat espanyol, la crisi que comença el 2008, la crisi bancària que comença el 2008 i que s'estén per tot el sistema bancari occidental, es tradueix en una crisi dels sistemes públics i en el cas espanyol un inici de l'austeritat a mitjans de 2010, encara de forma més o menys suau, i a partir del 2011 amb una intervenció dura del Banc Central Europeu que exerceix pressió sobre el Govern de l'Estat, també ho fa sobre el Govern italià, i demana que es facin reformes podríem dir neoliberal, una reforma laboral, es demana que

s'acabi amb la negociació col·lectiva a nivell sectorial, es demana que hi hagi, diguem, privatitzacions, liberalitzacions, es demana també que hi hagi acomiadaments en el sector públic. Això és important perquè és, podríem dir, la primera acció de la Troika basada en un xantatge perquè en aquell moment la prima de risc estava pujant, i això es fa, com dic, com a xantatge a canvi d'activar, si s'acompleix amb això, d'activar els mecanismes de protecció de la prima de risc, o sigui, els mecanismes de compra de bons que en aquell moment havia activat el Banc Central Europeu. D'acord?

Això es fa amb la famosa carta que després Zapatero publica en el seu llibre, la Carta de Trichet a Berlusconi i a Zapatero per la qual es demanava que facin això, i aquí comença, podríem dir, el viacrucis, no? Després d'això hi ha una modificació de l'article 135 de la Constitució que consagra el pagament del deute per davant de qualsevol altre dret social i qualsevol dret en general de la Constitució. Només per aquest fet, només per això ja seria... és interessant en si mateix i és important que es contempli l'opció i es contempli la necessitat d'entendre com ens hem endeutat perquè, com diem, per ordre constitucional, a partir de 2011 aquesta és la prioritat número 1 a la nostra Constitució.

En segon lloc, cal recordar que el punt 9 de l'article 7 del Reglament de la Unió Europea, número 472 a 2013, que és el... bé, que és, diguem, un reglament del Parlament Europeu i del Consell Europeu i que versa sobre, diguem, les intervencions o els plans d'ajustament macroeconòmics a la Unió Europea, el que ens diu és que els estats membres que han passat, diguem, per un pla o que estan sota un pla d'ajustament estructural tenen l'obligació de realització d'una auditoria integral a fi de determinar que l'endeutament... a fi de determinar com s'ha realitzat aquest endeutament.

Llegeixo textualment: "Un estat membre sotmès a un programa d'ajustament macroeconòmic efectuarà una auditoria exhaustiva de les seves finances públiques per tal, entre altres coses, d'avaluar les raons per les quals s'ha incorregut a nivells excessius d'endeutament i de detectar qualsevol possible irregularitat". Això crec que és important, diguem, perquè és un mandat d'un reglament europeu que es realitza el 2013 en un context en què molts de països membres de la Unió Europea estan sota ajustament estructural i que, per tant, la Comissió Europea hauria d'obligar a complir als diferents estats membres que han passat o que es troben sota un pla d'ajustament estructural. Tanmateix la Comissió no ha requerit, malgrat que sí ha requerit moltes altres coses a aquests països que han passat..., que han estat sota plans d'ajustament estructural, però no ha requerit que es realitzin aquestes auditories.

Per tant, em sembla molt pertinent, doncs, que des dels diferents grups parlamentaris s'impulsi des dels parlaments que es realitzin aquests processos, perquè, com veiem, és un mandat legal de la Unió Europea. A més, tot i que sabem que tenim òrgans legals que realitzen d'alguna forma l'escrutini i el seguiment i la supervisió dels comptes públics, com els síndics i els tribunals de comptes, aquests no entren, podríem dir, a fer d'alguna forma valoracions que són fora de

l'ordenament jurídic estricte, però hi ha camp, diguem, per fer una anàlisi més política i una anàlisi més d'eficiència i d'eficàcia de com s'han gastat els recursos. Això es comença a contemplar també d'incorporar-ho dins dels Tribunals de Comptes, dins dels Síndics de Comptes, però encara no és així. Per tant, l'auditoria del deute és una molt bona eina de la qual es pot dotar un parlament per, doncs, realitzar aquesta avaluació i aquest seguiment doncs a l'acció de govern amb relació a com s'empren els diners públics i els recursos de la ciutadania.

Aquesta auditoria, des del nostre punt de vista, jo aquests anys he format part de diferents moviments a favor de la justícia social, un dels quals ha estat la Plataforma per l'auditoria ciutadana del deute a l'Estat espanyol, una xarxa que hem promogut això que us estic explicant. Què és? Hem demanat que sigui ciutadana, això què significa? Significa que idealment aquest procés, que pot portar-se a terme des del Parlament, s'hauria de fer amb participació ciutadana i amb un gran nivell de transparència i amb un gran nivell de participació a ser possible, per tant, el procés, tot i que es pugui portar, per exemple, des d'una comissió parlamentària com la que fem aquí, doncs seria positiu que tingués una comunicació oberta amb la població, que demanés informació, per exemple, que tingués una bústia per demanar, doncs, evidència perquè hi hagi d'alguna forma opcions perquè comparegui gent i la premsa, per exemple, per saber..., per poder escoltar les diferents versions de com s'ha generat aquest endeutament. I finalment, que, si s'escau, si es considera convenient, es puguin... òbviament s'han de fer públics els resultats de l'auditoria, però votar o posar d'alguna forma en un procés participatiu, per exemple com a un referèndum, a debat que s'ha de fer com a mesura política en contra, per exemple, d'un endeutament il·legítim o il·legal, doncs posem per finançar una infraestructura o per finançar alguna cosa en què hi hagi hagut malbaratament, etc., i en què el creditor hagi tingut consciència que aquest préstec es realitzava amb aquest fi.

Això seria d'alguna forma una manera d'establir una mesura de resposta, d'intentar recuperar aquests costos onerosos que d'alguna forma no haurien d'haver succeït i alhora establir un nou principi, o un nou marc democràtic, per al futur endeutament perquè això no torni succeir. Això és important perquè, com us deia abans, estem en una fase on el poder de les finances és molt gran, feia moltes dècades que això no era així i els drets, les nostres constitucions són constitucions de postguerra, a la majoria de països europeus de postguerra mundial, la nostra és una mica més recent, però són constitucions de països podríem dir industrials, que recullen els drets dels treballadors, però encara no recullen de forma suficientment garantista els drets dels deutors, ni dels deutors individuals, de les llars, de les persones que es poden endeutar ja sigui per comprar una casa, o per altres motius i que tenen dret a una segona oportunitat, igual que la tenen, per exemple, les societats anònimes, que tenen dret a fer suspensió de pagaments i a liquidar una empresa sense que aquesta responsabilitat recaigui sobre el patrimoni personal dels accionistes; ni sobre els estats, que darrerament sembla que tampoc no tenen dret a la segona oportunitat i a fer fallida,

encara que sigui parcial, i veiem com hi ha tot tipus de mecanismes internacionals doncs que els impedeixen que facin aquesta fallida i els forcen a continuar pagant en condicions que atempten contra la sobirania de les poblacions d'aquests estats.

A partir d'aquí jo crec que, com dic, això és una oportunitat, una comissió d'aquest tipus és una oportunitat per establir un nou paradigma legal, un nou paradigma democràtic que ens encamini cap a la constitucionalització d'aquests drets i d'aquests nous funcionaments. I diguem que puguem millorar en aquest sentit que ens cal, en el nostre país és molt necessari i ens evitaria per exemple tots els casos de corrupció que hem viscut i tots els augments de deute i de despesa en infraestructures que no necessitàvem, etc.

Per últim, m'agradaria comentar que vaig formar part de la Comissió d'auditoria de Grècia, que es va posar en marxa el 2015, la comissió d'auditoria que es va portar a terme va ser sota mandat del Parlament grec, i va ser seguint, com us deia, el reglament de la Comissió del Consell Europeu i del Parlament europeu, i es va realitzar amb la mateixa lògica que us estic explicant: Grècia ha estat sotmesa en els darrers anys, com us deia, com altres països de la Unió Europea i del sud d'Europa en especial, ha estat sotmesa a plans d'ajustaments estructurals, però en el cas de Grècia amb un greuge, que és l'acarnissament, porta tres plans d'ajustament en els darrers 8 anys, des del 2010. I per tant, era important posar llum sobre aquest tema i veure com això s'havia produït.

L'auditoria va durar tres mesos, des del març fins al juny i els resultats que en van sortir, -si voleu després podem aprofundir sobre el tema-, però en la línia del que us deia de com estam en un moment en què el poder financer imposa el seu mandat sobre les democràcies parlamentàries. El que vam trobar és que primer de tot l'increment del deute des dels anys 80 fins a l'inici de la crisi, s'havia generat per diferents factors que no tenien a veure, com es diu moltes vegades, amb l'evasió fiscal de la gent, que no paga l'IVA, tot aquest tipus de discursos que a Grècia ningú no paga impostos, etc., el que vam trobar és que l'increment per exemple del deute des del 20% del PIB fins al 80% del PIB en pocs anys gran part d'aquest increment ve donat per un pagament d'interessos excessiu, per sobre del mercat a la banca, a la banca grega. Després hi va haver una despesa molt gran, excessivament gran en armament, en molts casos en material militar sempre fabricat a França, Alemanya i als Estats Units, doncs despesa com dic en armament i en material militar i equipament militar, que directament no arribava al país, per exemple despesa en armament que anava directament als Estats Units com a part de la contribució de Grècia a l'OTAN. I després despesa en armament que mai no va funcionar, avions per exemple sense motors, submarins amb defectes de fabricació que mai no van poder funcionar i que en alguns casos, per exemple, en aquests submarins la despesa era propera als 3.000 milions d'euros. Això va ser una altra part. I per últim evasió fiscal sobretot de les grans empreses que van portar aquest increment del deute. Aquest increment és el que ens porta a arribar al 2010 i després els efectes de configuració de l'euro porten a la crisi grega.

A partir d'aquest moment es posa en marxa el 2010 el programa d'ajustament, el primer programa d'ajustament, però no hi ha una reestructuració del deute de Grècia. El que vam poder comprovar en el nostre informe és que el fet que no hi ha hagut una reducció del deute de Grècia té a veure amb que els principals creditors del deute, o sigui els que tenien bons grecs en aquells moments eren bancs alemanys, bancs francesos, bancs anglesos i bancs americans. Per tant, el fet que es donés un préstec en aquell moment envoltant dels 100.000 milions d'euros a Grècia, que, per altra banda, no va ni arribar a entrar a les arques gregues, va ser per salvar aquests bancs. Això després s'ha pogut confirmar, com us deia, nosaltres ho hem pogut confirmar perquè hi ha hagut filtracions de documents confidencials de les reunions de l'FMI, en què molts dels representants dels diferents països a l'FMI deien que no veien clar que aquest programa pogués tenir èxit, les previsions que estimava l'FMI era que el PIB només cauria un 1,5% del 2009 al 2014, va caure un 25%, i el que es deia és que no hi hauria necessitat de reestructurar el deute.

L'FMI en els seus estatuts té prohibit fer préstecs si no hi ha una reestructuració i el deute es fa sostenible. En aquell moment, gràcies a aquests documents, vam poder comprovar que això no era sostenible i que, per tant, aquest procés d'endeutament va ser en realitat una subvenció a la banca. I després tot el que ha continuat ha seguit aquesta mateixa lògica.

Ho deixo aquí perquè se m'ha acabat el temps, ja em diuen que he parlat massa, llavors les vostres preguntes seran benvingudes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cutillas. Per tal de formular preguntes o observacions tot seguit procedeix a la intervenció dels grups parlamentaris. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. I benvingut Sr. Cutillas a aquesta Comissió del deute. Jo li avanço que nosaltres vam votar en contra d'aquesta comissió, entenem que és una comissió innecessària, impropedent i que té uns objectius molt poc clars. Per tant, nosaltres venim a aquesta comissió per cortesia parlamentària, perquè és la nostra responsabilitat, però evidentment no esperem cap resultat ni esperem que s'acompleixin en res els objectius que en principi té prevista aquesta comissió.

I jo crec que avui constatem un fet que ja hem dit en altres ocasions, avui constatem que aquesta comissió està feta a imatge i semblança de Podemos. Avui tenim el Sr. Cutillas, que és un càrrec públic de Podemos, havia de venir el Sr. Carlos Sánchez Mato, que és un altre càrrec públic de Podemos, a explicar-nos les bondats d'una auditoria ciutadana del deute. Vénen aquí a la comissió per satisfer les obsessions

de Podemos en aquesta qüestió, ve el Sr. Cutillas a explicar-nos avui, com a un agent comercial, a explicar les bondats de què és una auditoria ciutadana del deute.

I deia, perquè, és clar, les auditories que ja es fan tenen una valoració que està dins el que marca l'ordenament jurídic, però ell necessita, és a dir, o els grups de Podemos necessiten una anàlisi més política, és a dir, farem una auditoria del deute més política.

Una pregunta que a mi m'agradaria fer-li és per què hauríem de fer una auditoria ciutadana del deute si el deute ja ha estat auditat per la Intervenció General de la comunitat autònoma, si ja ha estat auditat per la Sindicatura de Comptes? És una qüestió important, perquè en aquesta comissió els grups que donen suport al Govern han aprovat un pla de feina que suposa contractar els serveis d'un gabinet especialitzat en temes d'auditoria del deute perquè faci un informe, i ens costarà ics doblers. Jo vull recordar que el Sr. Carlos Sánchez Mato, que avui, desgraciadament, no pot venir, està imputat per prevaricació i per malbaratament de cabals públics, precisament per haver contractat una auditoria externa. Que no estiguem aquí també cometent algun delictes de malbaratament de cabals públics, o de prevaricació, com va fer el Sr. Carlos Sánchez Mato en contractar una auditoria externa.

Per tant, el nostre punt de vista és que vostè ens ve aquí a explicar les bondats de l'auditoria ciutadana del deute, perquè aquest Parlament contracti una empresa vinculada a Podemos perquè ens faci aquesta auditoria. Açò és el resultat que nosaltres entenem d'aquesta comissió.

Vostè parla d'endeutament il·legítim, i què és endeutament il·legítim? Què és que no l'hem de pagar a aquest endeutament? És a dir, es contracten uns préstecs i aquests préstecs, amb independència de tot, s'hauran de pagar, per molt il·legítims que alguns ho considerin.

Jo crec que aquí s'ha posat de manifest, i el Sr. Cutillas ho ha dit, que aquest invent de Podemos neix en el 15M, neix de la Plataforma per l'auditoria ciutadana del deute, és una invenció de Podemos que Podemos en aquest cas té suficient força damunt el PSOE i damunt MÉS per forçar que aquí es gastin uns doblers públics per satisfer les seves obsessions i els seus capricis. Nosaltres evidentment hi estam en contra i no hi podem estar d'acord en absolut.

Una segona pregunta que m'agradaria fer és, perquè vostè parlava d'inversions, es fan inversions que poden tenir, poden estar justificades o no, aquestes inversions suposen un deute i, per tant, en funció que aquesta inversió sigui justificada o no, aquest deute estaria justificat o no. I quan s'endeuten sense que hi hagi inversions, una auditoria ciutadana del deute com ho interpretaria açò? Perquè hem de recordar que en el segon pacte de progrés, amb l'esquerra al front, es va triplicar l'endeutament i no es van fer inversions. És clar, és a dir, que hi hagi inversions i s'endeutin és normal, a alguns els agradaran més aquelles inversions i a alguns els agradaran menys, però que s'endeuti una administració pública i que no

hi hagi inversions, aquí m'imagín jo que aquestes auditories ciutadanes del deute alguna cosa tindran a dir-hi.

En qualsevol cas, i supòs que només tenc cinc minuts, de moment em reserv per al segon torn, i m'agradaria si pogués ser que es poguessin respondre aquestes dues preguntes que he fet.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Benvingut Sr. Cutillas i moltes gràcies per ser aquí.

Si el Sr. Camps vol escoltar també, encara que l'objectiu d'aquesta compareixença no és precisament respondre les seves preguntes, que per això tenim aquí el Sr. Cutillas, que ho farà de ben segur molt bé, sí que m'agradaria recordar-li que el regidor Carlos Sánchez Mato va reduir justament en un 40% el deute de l'Ajuntament de Madrid. Llavors, per qualche cosa segurament haurà de servir i ha servit en altres casos, en altres experiències, auditories del deute que puguin posar de relleu precisament com es genera aquest deute i com es gasten segons quines polítiques públiques els doblers que la gent de bé, que paga i fa les seves declaracions de la renda a les seves comunitats autònomes, cada any per recaptar impostos que després es puguin dedicar a coses que siguin per al bé comú i no, com ja s'ha fet en altres casos, per enriquir les butxaques dels amics, que d'això vostès en saben molt.

Després m'agradaria dir-li que, un altre pic, perquè també crec que és important que quedi que no és una dèria nostra, que no és una obsessió, és més aviat una obsessió del PP i del Sr. Camps, i també hi ha certa mena de "conspiranòia" en això que nosaltres el que volem aquí és portar als nostres amics, nosaltres el que volem és que hi hagi transparència, que hi hagi rendició de comptes i justament fer la feina que els mateixos síndics de comptes han dit que ells no podien arribar a fer. Llavors seria també interessant que el Sr. Camps estigués un poc més fi quan fa afirmacions d'aquest tipus.

I després, ja passant a les preguntes concretes per al Sr. Cutillas, que per això ha vingut i no tampoc per contestar al Partit Popular, sí que m'alegra també que el Sr. Camps hagi fet la pregunta al respecte de la diferència entre legalitat i legitimitat, i una de les preguntes que li vull fer al Sr. Cutillas és justament això, com pot ser que legalitat no es correspongui amb legitimitat.

Isi considera vostè que ens trobem en aquests moments en un moment de canvi i d'aprofundiment, o almanco de possibilitat d'aprofundiment en la democratització de les finances públiques, i com es podrien vincular llavors els

mecanismes que es poden generar al voltant d'auditories d'aquest tipus amb la democratització de la gestió d'aquestes finances públiques.

Després una altra qüestió que crec que és molt interessant, i vostè també té experiència perquè va participar en l'auditoria del deute grec, què suposa al seu entendre la prioritització del pagament del deute front de les despeses en polítiques que puguin ser beneficioses per a la població, perquè si justament nosaltres hem pitjat tan fort perquè finalment es pogués fer aquesta auditoria del deute, és perquè pensam que quan s'anteposa el pagament dels interessos que devem als bancs, perquè aquest deute no deixa de créixer, en lloc d'invertir en polítiques públiques com la sanitat, l'educació, els serveis socials, etc., estam clarament fent un perjudici a la població que, com he dit abans, no paga impostos precisament per pagar i enriquir més els bancs, després d'haver enriquit els amics d'alguns, sinó per tenir unes polítiques públiques. Llavors què suposa aquesta prioritització i què pensa que hauria passat de no haver blindat el retorn del deute en aquest país i per a les nostres autonomies?

I també una altra qüestió relacionada amb aquest tema, encara que és un poc més tangencial, quina opinió li genera la possibilitat de la creació d'una banca pública que pugui ser responsable del finançament, en base a requisits ètics i socialment desitjables i no en base a la creació o a la generació de beneficis, sense comptar amb aquests requisits socials?

En relació, per acabar, també amb aquesta experiència seva en la participació de l'auditoria del deute de Grècia, sí que m'agradaria que vostè pogués explicar amb un poc més de detall algunes qüestions, perquè a nosaltres ens interessen també de cara a fer l'auditoria aquí, del deute a les Illes, com vostè bé sap tenim gairebé 9.000 milions de deute i..., bé, a Grècia la quantitat era evidentment molt més elevada, però sobretot m'agradaria conèixer quines varen ser les principals problemàtiques a l'hora de revisar els comptes i quines recomanacions ens faria a aquesta comissió per poder realitzar l'auditoria d'una manera adequada, d'una manera transparent, però també d'una manera participada, que pogués servir per cobrir aquesta part que hem anomenat "auditoria ciutadana del deute"; és a dir, una part de participació de la ciutadania, com podem engrescar la ciutadania en la realització d'aquesta auditoria?

I ja per acabar, considera vostè que els esforços per a la reducció del deute públic són una forma d'obligar l'administració i el Govern a incrementar la seva eficiència? Des del nostre punt de vista hi ha una relació en aquestes qüestions i, per això també tenim la convicció que és important fer aquesta auditoria perquè quan es fan esforços per reduir el deute públic l'administració i els governs són més eficients.

Per la meua part, res més per ara.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula l'Hble..., ah, no!, perdó, perdó, pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Biel Barceló, per un temps total de cinc minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc, donar la benvinguda al Sr. Cutillas i donar les gràcies per la seva intervenció i, per tant, per haver ajudat i aclarit algunes qüestions en relació amb aquesta comissió d'auditoria del deute.

Jo només volia fer algunes reflexions, i sí que és vera que també li demanaré alguna incidència més en algunes qüestions. La portaveu de Podemos n'ha fet referència, ha parlat d'aquests 9.000 milions de deute que tenen les Illes Balears, dels quals, efectivament, s'hauria de destriar quina part correspondria a mala gestió o a gestió ineficient o fins i tot a corrupció, i quina part ve simplement també per un mal finançament de les Illes Balears, perquè jo crec que no ho hem d'oblidar que la major part del pes de despeses que tenim, que són les educatives, sanitàries i socials, no estan ben finançades. Des del nostre grup sempre hem insistit, per tant, que una part important del nostre deute ve precisament per aquí.

Per altra banda, llavors també una reflexió en relació amb el tema de les infraestructures. Durant alguns anys, per sort crec que això s'ha superat, alguns partits polítics, per sort tampoc no tots, varen entrar en una carrera electoral de promeses d'infraestructures, i també s'ha de dir que una part de l'electorat això ho premiava, per desgracia, que això funcionava, i d'aquí varen venir aquestes doncs grans infraestructures que es varen fer en diverses comunitats autònomes, aquí també tenim l'emblemàtic Palma Arena en aquest sentit, i crec que en aquest sentit el comportament d'una..., d'una part de la classe política entrant en aquesta carrera, però també d'una part de l'electorat premiant a veure qui era que m'oferia més, també crec va provocar part del que tenim ara. A més, aquestes infraestructures es prestaven llavors a comportaments corruptes en forma de comissions, etc., no?

Per tant, crec que tot això ens ha de fer reflexionar en relació amb el que s'ha fet durant anys i que crec que no s'ha de repetir.

I sobretot, i ara sí la part meua de preguntes, és que de la part d'auditoria ciutadana del deute, la part que jo precisament crec que s'ha d'aclarir més en aquesta comissió, i és la que jo he demanat quan s'ha parlat de dur a terme aquesta comissió, és la part precisament de la participació ciutadana, crec que és la que probablement veig més complicada, més difícil, no per la no intenció de no dur-la a terme, sinó perquè és complicat de vegades fer participar la gent i fer-la també particip de tot el que es pugui arribar a dir, de les conclusions per

descomptat. Crec que és la part que jo li demanaria que desenvolupàs un poquet més.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputades. Sr. Cutillas, gràcies per ser aquí a explicar-nos, bé, des de la seva experiència, crec, el tema de l'endeutament.

Nosaltres, des d'El Pi, ens varem abstenir a l'hora de fer aquesta comissió perquè considerem que hi ha altres prioritats a la nostra comunitat que són més necessàries per als ciutadans i ciutadanes.

Inicialment en el pla de treball que es va presentar en aquesta comissió des de Podem es volia auditar realment les polítiques fetes perquè es volia que la ciutadania pogués triar quines inversions s'havien d'auditar, inversions que, en principi, podria ser que no necessitassin d'endeutament, sinó que s'haguessin fet amb fons propis i, per tant, no fos necessari aquest endeutament. Jo, per tant, ja ho vaig dir en el seu moment, crec que el que es volia era fer una auditoria de les polítiques fetes i que no té res a veure amb les auditories que poden fer des de la Sindicatura de Comptes, des dels interventors d'aquesta comunitat o auditories externes que també es fan per part d'empreses públiques, que sí que en moltes ocasions han avisat de situacions o de possibles situacions irregulars i ho han traslladat al Govern, qui ha d'actuar en conseqüència dels avisos que li fan.

La Sra. Camargo ha parlat del Sr. Sánchez, que ha reduït en un 40% l'endeutament de l'Ajuntament de Madrid. Jo crec també que si miràssim qualsevol dels ajuntaments que tenim amb les ordres que varen venir des del Sr. Montoro en el seu moment, veurem que els endeutaments han minvat significativament a tots els ajuntaments, fins i tot alguns no tenen deute.

També com ha dit el senyor..., no sé qui ha estat, el Sr. Barceló, crec, hem de tenir en compte que el finançament de les nostres illes no és el que ens pertoca, i si tinguéssim aquest finançament necessari no seria necessari fer o tirar de l'endeutament, per tant, no hi hauria aquests 9.000 milions de deute que tenim.

També en el seu moment la comissió quan es va crear, varem dir que cada govern prioritza on fer les inversions i són els ciutadans els que cada quatre anys diuen si..., decideixen si allà on les han fetes és oportú o no és oportú a l'hora d'anar a votar i a l'hora de triar els governants.

No he sentit, desgraciadament, el que ha dit inicialment, però sí m'agradaria demanar-li, perquè a un moment donat ha

parlat que s'evitarien amb les auditories els possibles casos de corrupció, m'agradaria saber amb quins mecanismes de control compten perquè es poguessin evitar aquests casos de corrupció, perquè, com he dit, hi ha diferents mecanismes de control com són la Sindicatura, els interventors i les auditories externes, que ja existeixen i es fan aquí per poder resoldre aquesta situació.

Res més. Gràcies per haver vingut.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí, per un temps total de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Vull agrair al Sr. Cutillas l'assistència avui aquí. Jo seré molt breu, no faré cap pregunta, simplement vull fer una breu valoració.

Jo crec que tots els grups que som aquí estam d'acord que evidentment el deute s'ha d'auditar, no crec que hi hagi cap grup parlamentari, ni el Partit Popular, no tenc cap dubte que tots creiem que el deute s'ha d'auditar.

Està també clar que el deute, l'origen del deute, doncs, ve de circumstàncies, diguéssim, orígens diferents, no?, un d'ells és el moment econòmic, les mesures fiscals que s'apliquen en aquell determinat moment, un altre té a veure amb la mala gestió, un altre té a veure amb la corrupció, i aquesta sí que forma part d'aquesta part del deute il·legal, eh!, i el quart element d'origen del deute són, sense cap dubte, les prioritats polítiques.

És cert que venim a aquesta comunitat autònoma d'una època de governs, especialment representat per l'expresident Jaume Matas, en què var optar per inversions sobredimensionades que han estat vinculades a aquests elements que deia abans, de mala gestió i també de corrupció. Varen ser les prioritats que va elegir aquell Govern de Jaume Matas i que no és l'origen de tot el deute, però sí que és un element jo diria que molt representatiu i simbòlic de com s'ha generat i de com es genera un deute moltes vegades difícil, o no entès per part de la ciutadania; és a dir que a un moment determinat s'opti per fer aquestes inversions sobredimensionades, que es van pagant, lògicament, no en dos dies, sinó en molts anys, de fet avui, a dia d'avui seguim pagant part d'aquestes inversions sobredimensionades i lògicament els ciutadans demanen si aquella havia d'haver estat la prioritat a un moment determinat.

I açò és el gran debat polític, jo crec que aquí és el gran debat polític, van ser les oportunes les inversions que va fer aquell govern o governs anteriors amb inversions sobredimensionades que han estat vinculades a la mala gestió, a la corrupció i en aquest cas molt dubtosa utilitat d'algunes d'aquestes inversions? Bé, nosaltres ja ho hem dit, i ho podem avançar fins i tot forad'aquest debat, ja ho hem dit, creiem que

va ser un greu error i que avui el Sr. Matas és allà on és, vinculat a aquests tres aspectes: de mala gestió, de corrupció i de no encertar les prioritats de la ciutadania.

I dit açò, nosaltres crec que, bé, crec que podem aprofundir fer feina dins aquest àmbit del deute però que aquest esquema... no ens mourem molt més enllà d'aquest esquema. Per tant, la posició política crec que és clara i jo crec que també seria bo que la ciutadania doncs tingués la informació, si es vol, més detallada, perquè pogués fer una valoració clara i decidir, en conseqüència, doncs a qui pot donar la confiança i a qui no ha de donar la confiança en el futur, per evitar que aquestes circumstàncies es tornin repetir.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Montse Seijas, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Cutillas, bienvenido y gracias por estar aquí en esta comisión, ¿no?

Yo, realmente esperaba escuchar algunos mecanismos en su intervención, algunos mecanismos específicos de qué es una auditoría, precisamente porque la definiendo, pero esta exposición me ha parecido un poco generalista y casi historicista, me dejó así un poco fría, ¿no? Me gustaría, si es posible, si puede enumerar algunos mecanismos a desarrollar y su traducción política.

Y también me gustaría que se definiera claramente, si puede definir claramente la línea competencial entre la llamada auditoría ciudadana y el trabajo de la Sindicatura de Cuentas.

Y luego, creo que hay una cosa a diferenciar, lo que es un estudio objetivo y lo que son juicios de valor; por ejemplo, cuando se dice que un gasto u otro no era necesario, esto son valoraciones, y toda valoración tiene una subjetividad que deja de lo pretendidamente objetivo que se supone que debe ser una auditoría.

Auditoría ciudadana entendía que yo quiero abrir las cuentas de la administración a toda la ciudadanía y ponerla en unos términos asequibles para que todos los ciudadanos pudieran ver toda la información con claridad y lo que se hace con su dinero, y que ya sería la propia ciudadanía pues quien valore si el absurdo o el exceso de los gastos. Pero, se me antoja que el propio concepto de auditoría es algo técnico y que se vuelve un poco opaco cuando... a cuáles son los instrumentos de esta auditoría, y que su traducción política no debe ser o no puede ser partidista, que, de hecho, debería ser objetiva y científica. Y, como le digo, las valoraciones deben ser cosa de la sociedad, de la ciudadanía y de la prensa. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Damià Borràs, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER.

Sí, gràcies, president. Bon dia, Sr. Cutillas, benvingut. Abans de res tenc un dubte que m'han generat intervencions dels diputats que m'han precedit, i parlar el darrer sempre té avantatges i també té inconvenients, moltes coses ja s'han dit, però també et genera dubtes, i el primer dubte és que sembla que li demanen que vostè ve aquí a justificar que fem una auditoria, que aquest Parlament decideixi fer una auditoria, i aquest Parlament ja ho ha decidit, ja ho hem votat i ho hem decidit, es troba en el pla de treball acordat d'aquesta comissió. Per tant, no es doni per al·ludit quan l'acusen de ser aquí un propagandista d'una cosa que ja està aprovada i, per tant, vostè... la propaganda no té sentit, per tant vostè tranquil, no faci cas... nosaltres estam acostumats en aquesta casa a intervencions d'aquest calibre, que, pensant fer prediccions el que fan és fer de forenses.

Vostè seu a una cadira per la qual han passat, i no fa tant, alguns responsables d'una part important del deute d'aquesta comunitat, dels 9.000 milions de deute que tenim en aquesta comunitat, i en aquests moments aquestes persones ja estan auditades d'alguna manera, han hagut de despenjar el seu retrat de la galeria de presidents d'aquesta comunitat, que les persones són en aquests moments a Segòvia, on hi ha un clima sec i fresc, però estan tancades a la presó de Segòvia, vull dir, per tant, d'alguna manera està auditat, entre cometes, una part del deute; és a dir, els mecanismes han funcionat tard, no suficientment, però han funcionat i, en tot cas, vull dir, perquè li serveixi d'il·lustració, si vostè ha llegit els *Diaris de Sessions* d'aquesta casa, quan aquest senyor va ser aquí, entre dues estades a la presó, la primera i aquesta segona actual, hauria vist que se'ns acusava als diputats que interveníem de dubtar de la seva honorabilitat o que (...) la seva honorabilitat, d'una persona que havia sortit de la presó, condemnada per corrupció.

Per tant, vull dir la interpretació de què és l'auditoria és molt elàstica, no?, va per barris. Jo, en aquest sentit, ja dic, el nostre grup va ser un dels grups que van firmar en el pla de treball que es fes una auditoria, per tant la defensam, no necessit justificar-la, perquè evidentment és necessària.

Mentre el Grup Popular pot pensar si és legítim els motius que ens han dut a fer-ho, però, en tot cas, entenem que qualsevol anàlisi d'allò que ha passat, diguéssim, amb recursos públics de la nostra comunitat durant els últims anys no sobra, no sobra per més que una part, ja li dic, ja estigui auditada i per més que una altra part del nostre deute, com deia el Sr. Barceló i també ho ha dit el Sr. Martí, sigui conseqüència també del mal finançament de la nostra comunitat; que també, vull dir, d'alguna manera forma part de... també seria necessari ser auditat dins aquest gran concepte del problema del deute públic, perquè entenem que d'alguna

manera, entre moltes cometes, és un acte de perversió el sistema de finançament del nostre país i que perjudica, evidentment, d'una manera directa els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, perquè ve d'un mal finançament, significa pitjors serveis públics, pitjors serveis als ciutadans i per tant és una injustícia flagrant i causada, diguéssim, per unes voluntats polítiques, perquè al final aquí darrera sempre hi ha voluntats polítiques, decisions polítiques que han causat aquestes situacions.

Perquè aquest deute no s'acaba amb la fredor de les xifres, no és aquest problema, i jo no li faré preguntes, però el problema és que tots els malbarataments de recursos públics que han generat aquests deutes excessius, injustificats, vostè n'ha parlat d'il·legítims, jo m'estimo més no emprar cap tipus de qualificatiu, perquè si no entrariem en una guerra dialèctica, que crec que en aquests moments és banal, no té sentit, innecessària, perquè evidentment són injustificats des del punt de vista social, tindrà totes les benediccions dels interventors i totes les benediccions diguéssim tècniques possibles, però evidentment algunes inversions que s'han fet aquí no justifiquen i han generat un deute excessiu i que ha fet que els ciutadans hagin rebut manco serveis o serveis de manco qualitat dels que mereixen i que necessiten. I per tant açò és qualque tipus de perversió, a part de conseqüència també de qualque tipus de corrupció, no?

També crec que és molt important el paper de la participació ciutadana dins tot aquest procés que encetarem a partir d'aquesta comissió. No és cert que els ciutadans no decideixin d'altres maneres que el de la participació ciutadana, evidentment nosaltres afirmar açò en seu parlamentària és delicat, perquè nosaltres al final som representants de la voluntat sobirana dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears i, per tant, sí que representam aquesta voluntat, però, en tot cas, hi ha altres vies, no és suficient la via que exercim els diputats, sinó que tota la participació, el debat públic transparent, obert, diguéssim sense trampes, amb totes les finestres i portes ben obertes, ajuda, d'una manera clara, diguéssim que tots els ciutadans entenguem millor, els ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat, d'on venim i cap on hem d'anar, perquè al final no tendria justificació suficient tot aquest procés que anem a encetar si simplement quedés com a anàlisi d'allò que hem fet, sense treure ni extreure'n lliçons de futur.

És a dir, com vostè molt bé ha dit a la seva primera intervenció -estic acabant, Sr. Morràs-, açò ens ha d'ensenyar a millorar els instruments perquè les coses no tornin passar. I en aquest sentit, per tant, crec que és fonamental l'anàlisi que puguem fer d'aquest passat recer que tenim i que vostè ben segur que ens ajudarà a construir, a entendre, per poder construir un millor futur.

Gràcies, president, per la seva paciència.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Borràs. Bé, ara és el torn per resoldre els dubtes dels grups parlamentaris, Sr. Cutillas li demano, per favor, que

tengui brevetat en les seves respostes, perquè ara el calendari parlamentari té una ponència a les deu i no tenim massa temps, dins que ha de resoldre les preguntes que tenen els grups parlamentaris.

Té un temps per contestar.

EL SR. TÈCNIC D'ECONOMIA DEL CONGRÉS DELS DIPUTATS (Sergi Cutillas i Márquez):

Bé, gràcies per les seves preguntes. Primer de tot, m'agradaria contestar breument les acusacions que se m'han fet, dir que el tema de l'auditoria del deute és una invenció de Podem em sembla un disbarat perquè l'auditoria del deute, com dic, ho he explicat molt bé, és un mandat europeu, de la legalitat europea, i que, en tot cas, la Plataforma per l'auditoria ciutadana del deute sí que sorgeix del 15M, és un... diguem és un quelcom del que no ens n'hem d'amagar, però m'agradaria recordar, diguem que Podem no existia el 2011 ni el 2012, i que dins de la Plataforma de l'auditoria ciutadana del deute hi ha gent de diferents partits polítics, fins i tot he tingut companys doncs que són votants de partits de dretes, o sigui, el sentit de fer una auditoria del deute i d'analitzar els comptes jo crec que va molt més enllà de si un és d'un partit o hauria de ser, hauria d'anar més enllà de si un és d'un partit o d'un altre; d'alguna forma és un mandat democràtic, qualsevol persona que cregui en la democràcia, crec que hauria d'estar a favor que es posi llum sobre un tema tan important.

I se m'acusava de polititzar aquest tema, doncs sí, és que realment cal polititzar aquest tema; m'explico, diguem, em sembla que la gent aquí present es dedica a la política i si es dedica a la política és perquè creu que la política és important, que els temes de la gestió del que és públic doncs serveixen per millorar la vida de les persones i per fer-ho d'alguna forma, comunicar-ho i fer pedagogia també, no només governar, perquè la gent després pugui valorar políticament si les coses s'han fet bé o s'han fet malament.

I la feina del síndic de comptes o de la Sindicatura de Comptes arriba fins on arriba i, com deia la Sra. Camargo, els mateixos síndics demanen de vegades que no tenen... o expressen que no tenen suficient capacitat doncs per fer anàlisis, per exemple, d'eficiència o d'eficàcia de diferents actuacions, diguem del sentit i de la utilitat pública, per exemple, que tenen algunes inversions, etc., i, per tant, posar en marxa aquests mecanismes com el que es fa avui aquí doncs és del tot pertinent.

Per tant, crec que en aquest sentit vull dir hauríem de reivindicar que sí, que es faci política, i hauríem de reivindicar que temes tan importants puguin arribar a la ciutadania i que la ciutadania i els votants ho puguin valorar i incorporar a la seva anàlisi el dia que van a votar i que, per tant, aquells que hagin fet servir allò públic per enriquir-se, aquells que hagin fet servir allò públic per enriquir els seus amics i aquells que hagin usat allò públic com si fos casa seva, doncs haurien de quedar-se a casa seva.

I per altra banda, doncs se m'ha demanat d'alguna forma que intenti explicar quina estructura podria tenir una auditoria. Jo crec que, i entrem ja en el tema una mica més tècnic, m'agradaria dir que pensava que tendria més temps i que, per tant, aquesta explicació necessàriament és molt curta perquè pensava... bé, se m'havia comunicat que segurament tendria mitja horeta, al final ha estat menys temps, però passo a explicar això.

El primer que s'hauria d'identificar és el període que es vol auditar, o sigui quin és el període en el qual d'alguna forma hi ha indicis que hi ha hagut un endeutament que pot ser problemàtic, que pot haver estat il·legal, etc. Jo crec que això s'hauria de fer sempre, però si fem una auditoria acotada en el temps, per una raó concreta i per cercar endeutaments que puguin no ser del tot legals, que puguin ser il·legítims o que puguin ser qüestionables, el primer que s'ha de fer és acotar el període.

Després d'acotar el període s'haurien d'intentar identificar els diferents mecanismes, per exemple, jo n'explicava alguns, no? Quin és el tipus d'interès que s'ha pagat pel deute? Quins són els creditors, per exemple? Doncs, estudiar quins són els mecanismes d'endeutament, o sigui, quins creditors, quin tipus d'interès. Per què han servit aquests temes, aquestes inversions? L'endeutament s'ha fet servir per millorar les condicions de vida de la població? S'ha fet servir, per exemple, per fer inversions que són d'utilitat? O, per exemple, han servit per continuar repagant deute anterior, que és el que ha succeït en molts casos. Es parlava del que ha succeït en els darrers anys, amb les lleis de Montoro, la Llei d'estabilitat pressupostària i de sostenibilitat financera, o (...) la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració pública, de com això ha forçat a l'austeritat de les diferents administracions; hi ha hagut diferents maneres de gestionar això, diguem, en general tothom ha baixat l'endeutament, totes les localitats han baixat l'endeutament, es parlava de Madrid, per exemple, Madrid ha baixat l'endeutament gairebé un 50%, endeutament que va generar amb infraestructures faraòniques l'anterior govern del Partit Popular, que ara són investigades i que són objecte d'alguna forma de sospites i d'evidències que hi ha hagut corrupció, doncs això s'ha fet a Madrid, dic, a l'últim govern, a l'hora que s'ha augmentat al cent per cent la despesa social i la inversió social.

Hi ha diferents maneres de realitzar això, llavors aquestes són algunes de les coses que ha de contemplar l'auditoria.

Òbviament, l'auditoria també ha d'intentar categoritzar d'alguna forma, després d'aquesta avaluació, quins tipus de deute s'han generat, i si això tindrà a veure també amb quines són les mesures que s'han de prendre, per exemple pot haver-hi deute que sigui directament il·legal, si això vol dir doncs que s'hagi contractat de forma... amb consciència dels creditors, per exemple, dels bancs, participant en el finançament d'alguna infraestructura concreta, en la qual hi ha consciència per totes les parts que allò que es fa és il·legal.

Després, endeutament il·legítim, per exemple, l'endeutament il·legítim ja entra dins el camp del polític i per

tant, com deia, és introduir un nou concepte. Això és el camp innovador d'aquesta auditoria, és proposar d'alguna forma una anàlisi política d'aquest endeutament i que a través del procés participatiu la gent, els votants, puguin valorar i que aquesta valoració al final serveixi, doncs, com dic, per a les eleccions decidir qui ha fet una millor gestió. L'endeutament il·legítim, per exemple, podria ser fer una infraestructura que és perfectament legal, però que al final, doncs, ha estat mal feta, ha estat feta amb motius electoralistes, ha beneficiat empreses d'alguna forma properes a un partit polític, etc., i tot i que no es pugui demostrar que hi ha una il·legalitat es pugui d'alguna forma valorar políticament.

Hi ha també la categoria de deute odiós, el deute odiós ja entrariem a una categoria que serveix per al deute estatal, podríem dir, que és quan el deute s'exerceix com a mecanisme gairebé colonial, no? En el cas de Grècia, que jo explicava, és prou palès en aquest sentit, o sigui, el deute s'ha utilitzat per fer una intervenció total del país i establir mecanismes, doncs, d'intervenció total.

Finalment, el tema de la sostenibilitat. Estam en un context que s'obliga les administracions a continuar pagant, passi el que passi, però en realitat les administracions, que són d'alguna forma les institucions de la gent, no serveixen a la gent sinó han de posar per davant de tot als bancs. Per tant, crec que s'ha de repensar això i això no vol dir no pagar, això no vol dir no pagar als bancs, vol dir establir prioritats i saber quin és l'ordre d'alguna forma del mandat de les administracions. Les administracions es deuen a la gent i a partir d'aquí diguem els bancs, i això s'estudia a les facultats d'economia, els bancs han de valorar quin és el risc d'alguna forma quan fan un préstec quin és el risc que part d'aquest préstec, doncs, no es pugui pagar en la totalitat. Això, o sigui, el fet de pensar que un préstec sempre es tornarà al cent per cent d'alguna forma del que s'ha prestat al que hauria d'eliminar el tipus d'interès, o sigui, el tipus d'interès en realitat és una remuneració per aquest risc d'insolvència.

Per tant, com deia, s'han d'establir mecanismes perquè en una situació en la qual les prioritats siguin atendre les necessitats de la població es pugui reduir el pagament del deute d'una manera fent sostenible les finances de les administracions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cutillas. Si hi qualque grup que vol fer ús del torn de paraula, n'hi ha algun grup més? Cap. Podem?

Bé, té la paraula per part del Grup Parlamentari Popular el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Crec que avui ha quedat claríssim una qüestió, és a dir, aquesta comissió és per fer una auditoria ciutadana del deute, no una auditoria tècnica, rigorosa i objectiva, no, no, no, una auditoria política. No ho dic jo, ho ha dit el Sr. Cutillas, ho ha dit també el Sr. Nel Martí

que, a més, ho havia apuntat, diu: "aquesta auditoria ha de ser una eina política perquè la gent entengui a qui ha de votar". Aquí decidirem quines inversions són les bones i quines inversions són les dolentes, aquí decidirem qui és que ho ha fet bé i qui és que ho ha fet malament. Increïble, increïble que donem peu a fer aquestes qüestions a aquesta comissió.

En qualsevol cas, realment ens sembla sorprenent que hi hagi partits que es diuen de govern que es deixen endur per aquestes qüestions que són obsessions de Podemos.

Una altra qüestió que també m'agradaria ressaltar. Hi ha un informe de la Conselleria d'Hisenda que diu que del deute que tenim hi ha 5.000 milions aproximadament que són fruit de la manca de finançament, ja tenim detectats que hi ha 5.000 milions fruit de la manca de finançament. I què diu el Sr. Pedro Sánchez del model de finançament? Que ara no toca, ara estarem dos anys sense model de finançament, que ja veurem a la pròxima legislatura. I aquí els partits que aquí reclamaven amb insistència un nou model de finançament ja no diuen res, o sigui, tenim 5.000 milions que són fruit del mal finançament i aquí quan reclamam modificar el sistema de finançament ara ja no és important, ara ja no passa res. Una altra qüestió que em sembla impressionant.

Deia el Sr. Cutillas que l'auditoria ciutadana del deute és un mandat europeu, però, és clar, és curiós que només, només s'ha fet aquesta auditoria a Grècia, perquè si em pot dir un altre país europeu on s'ha fet aquesta auditoria doncs m'ho digui! Només feta a Grècia, i tots coneixem quin signe polític governa a Grècia, el Podemos *griego*. Tot és un *cuanto chino* de Podemos, tota aquesta auditoria és un *cuanto chino* de Podemos per engreixar determinats "xiringuitos" de persones vinculades a Podemos. Aquí, aquest parlament, contractarà una empresa especialitzada, *entre comillas*, per fer aquesta auditoria del deute, una empresa vinculada òbviament a Podemos, que són aquells que s'han inventat aquesta qüestió, per molt que el Sr. Cutillas digui que no.

Avui sortia a la premsa que el Sr. Carbonero, exconseller Carbonero, va comprar a Campos un solar per 20 milions d'euros i que avui aquest solar valdria set vegades manco. Necessitam una auditoria ciutadana del deute per descobrir que això és un disbarat, que haver comprat aquest solar per 20 milions d'euros és un disbarat com unes cases? Necessitam una auditoria ciutadana del deute? Necessitam pagar una empresa especialitzada perquè ens digui que açò era un disbarat, i que el Sr. Carbonero hauria d'anar a la presó per aquesta qüestió? Açò és així, perquè el Sr. Borràs ens deia que sí, que hi ha molta gent del PP a la presó, sí, sí, sí, però és que a Andalusia haurem de fer diverses presons, diverses presons per poder fer caber a tots els imputats i condemnats que hi haurà quan es comencin a sentir les sentències del cas ERE a Andalusia i del cas Ibermarket i etc.

En qualsevol cas, ja dic, nosaltres seguirem venint a aquesta comissió, no entenem l'objectiu, evidentment està clar que avui s'ha descobert que era un objectiu polític, que aquí no es vol descobrir la veritat, perquè la veritat ja la tenim, la veritat és la que marca la Sindicatura de Comptes, la que

marca l'informe que va fer la Conselleria d'Hisenda, la que marca la Intervenció General de la CAIB; aquí volem saber una altra veritat, la veritat de Podemos. I la veritat de Podemos, evidentment, pot ser que sigui molt diferent a la veritat real. I aquí el que m'espanta és que determinats partits polítics es deixin endur per aquestes obsessions, per aquests capritxos de Podemos.

Certament avui assistim a un nou episodi, a un nou capítol d'aquest teatre, d'aquest circ ridícul per fer una auditoria ciutadana del deute sense rigor, sense cap tipus d'objectivitat i on serà conduïda, dirigida, patrocinada per Podemos. Per tant, a nosaltres açò ens sembla que no té massa sentit i, per tant, evidentment participarem, però evidentment amb una actitud molt crítica.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. M'agradaria deixar clares un parell de coses perquè crec que és important i també després faré una queixa forma a la Mesa respecte de l'actitud del Partit Popular durant aquesta comissió, perquè clarament no se la prenen ni seriosament ni volen que això funcioni i és una evidència, però després, després diré qualque cosa respecte d'això, sobre l'actitud que han mantingut els membres d'aquesta comissió del Partit Popular durant la mateixa.

Bé, jo crec que hi ha una qüestió que és importantíssima respecte de la concepció de democràcia que defensam aquí i la que defensa el Partit Popular, també em crida l'atenció que la Sra. Sureda en certa mesura també ha fet palesa aquesta concepció de la democràcia, que consisteix en la reducció de la mateixa, de la democràcia, a la participació cada quatre anys i a donar carta blanca als polítics perquè facin el que vulguin durant aquests quatre anys. Per a nosaltres la democràcia no consisteix en això i, per tant, reclamam que aquest tipus d'auditories es facin amb la participació de la ciutadania, però no només amb la participació de la ciutadania, sinó també amb la participació de, com hem dit ja moltes vegades i hem defensat aquí, i finalment s'ha aconseguit amb el consens de les diferents forces polítiques, amb la intervenció d'una consultora externa que pugui avaluar amb ulls externs i amb ulls objectius el per què de l'augment del deute, de l'evolució del deute en tres legislatures, i en aquestes tres legislatures no només hi ha governs del Partit Popular, que, per cert com ja ha s'ha dit per part d'altres compareixents, durant el Govern del Sr. Matas específicament sí que es va notar aquesta pujada del deute, precisament en obra pública per generar sobre costos en infraestructures que no beneficiaven la ciutadania i que, per tant, es podrien considerar, com ha explicat bé el Sr. Cutillas, es podrien considerar deute il·legítim. I això ho veurem si finalment arribam a poder auditar aquests casos d'obra pública

per generar sobre costos en els quals el Partit Popular és expert, malgrat el Sr. Camps ara remugui mentre jo parl.

Després hi ha una qüestió que jo crec que és importantíssima i diu que nosaltres som els que governam a Grècia i fa palesa aquesta "conspiranoia", aquesta sensació que tot és un contuberni judeomaçònic per part de Podemos. Miri, Sr. Camps, jo no sé si vostè sap el que finalment va fer el Sr. Tsipras, el Sr. Tsipras va acceptar el tercer memoràndum de l'eurogrup i finalment va acabar pagant el deute. Llavors per a nosaltres precisament no s'hauria d'arribar fins aquí, no s'hauria d'arribar fins aquí, s'haurien de fer i s'haurien d'haver trobat alternatives que no fossin finalment acotar el cap en aquestes exigències de pagament d'un deute que tirant la població grega en aquests moments, i que els té en una situació de crisi fortíssima. Llavors jo crec que seria interessant que vostè conegués millor la realitat no només de Grècia sinó també del nostre entorn.

I finalment, per no allargar-me més, sí que m'agradaria fer constar i dir-li al Sr. President d'aquesta mesa i a la mesa en el seu conjunt, que esperam que en properes ocasions no es donin aquestes manca de respecte, que no sonin els mòbils durant les compareixences o durant les intervencions dels diferents portaveus, que no s'estiguin aixecant els portaveus del Partit Popular, o els diputats del Partit Popular per parlar amb els seus companys, que no estiguin parlant per telèfon durant la comissió i que, per favor, es preguin més seriosament una comissió com aquesta, que no només per a nosaltres és important, sinó que pensam que també per a la gent ho és i, per tant, per al Partit Popular, que és aquí posat per la gent, ho hauria de ser.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Una vegada acabat el debat, volem agrair la presència del Sr. Sergi Cutillas i Márquez.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS